

paa Forholdene, om han tror, at hvis Bülow i 1909 i Tyskland havde gennemført en Skatteplan i Lighed med den, jeg her har forelagt, hvor Forøgelsen paa Forbrugsartikler udelukkende falder paa Brændevin, spiritusholdigt Øl og Tobak og — hvis vi ville tage forrige Samling med — paa Stempeltaksterne, og havde forelagt en Indtægts- og Formueskat af lignende Karakter som den, her foreligger, den Blok, der den Gang dannedes af de liberale Partier og de konservative i Tyskland, da vilde være bleven sprængt? Jeg vil spørge det ærede Medlem, om han ikke tror, at de liberale Partier da vilde have accepteret Skatteforslag efter de samme Linier, som her ere fulgte? Jeg er aldeles vis paa, at det ærede Medlem nødes til at indrømme, at det vilde de, thi de liberale Partier i Tyskland sprængtes, fordi man opgav Arveskatten, der ikke spillede nær den Rolle i det samlede Bülow'ske Skattekompleks, som Indtægts- og Formueskatten spiller i det, der her foreligger.

Fra disse to ærede Partiers Side har man ogsaa peget paa nye Skatteobjekter. Man har sagt, at vi navnlig skulde ind paa en meget stærkere Formuebeskatning, og vi skulde ind paa en Beskatning af den ufortjente Værdistigning, og paa en væsentlig Forhøjelse af Arveafgiften. Det er særlig disse Udveje, der er peget paa fra disse Partiers Side. Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds rettede et bestemt Spørgsmaal til mig om, hvorfor jeg ikke havde taget Værdistigningsskatten med. Dette Spørgsmaal er, som det ærede Medlem vil se, hvis han vil gøre mig den Ære at gennemlæse mine tidligere Udtalelser, allerede besvaret, idet jeg har sagt, at for hele det Kompleks af Skatters Vedkommende, der hvile paa Jorden, vil jeg vente, til jeg ser Resultaterne af Prøvevurderingen, og det vil antagelig ske i næste Samling. Først da vil jeg tage Stilling til disse Spørgsmaal. Det vilde dog ogsaa være urimeligt allerede nu at fremkomme med Forslag af den Art, som her er antydet, inden man har set Resultaterne af Prøvevurderingen.

Og hvad angaar en betydelig Forøgelse af Formueskatten og Arveskatten udover dels det, vi have, dels det, der er foreslaaet her, vil jeg fastholde, at hvis man nu vil forøge dem betydeligt der udover, vil man lide en stor finansiel Skuffelse, det nærer jeg ikke Spor af Tvivl om. Man siger nok — det sagde det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds —, at de Skuffelser, der ere lidt paa Arveafgiften,

alene skyldes det, at man ikke forud rigtigt kunde beregne, hvorledes Forhøjelsen vilde falde paa de forskellige Dele af Arvemassen, og at Udfaldet saaledes beroede paa en Beregningsfejl. Det tror jeg, det ærede Medlem tager fejl i. Den Skuffelse, der er lidt, beror i langt højere Grad paa, at en Del af den Beskatningsgenstand, her er Tale om, har unddraget sig Forhøjelsen. Skatten blev sat meget betydeligt op, og man anvendte det progressive System paa de enkelte Arvelodder. Jeg var fuldstændig enig i det, man gjorde den Gang, og mener, at man skal fastholde det. Men endskønt det efter min Mening ikke var nogen for stor Forhøjelse, man lagde paa Arven, var den dog saa stor, at man har reageret derimod. Det er givet — derom kunne de ærede Medlemmer spørge, hvem de ville, navnlig af praktiske Jurister, som have haft med disse Ting at gøre —, at ikke ubetydelige Beløb ere undtagne Skatten ved forskellige Dispositioner, ved Gaver og Dispositioner i levende Live. Jeg tror, at enhver Sagfører, der har en nogenlunde udstrakt Erfaring, vil give mig Ret heri. Paa samme Maade risikerer man, at det i det hele gaar ved store, pludselige Stigninger. Men jeg er, som jeg allerede tidligere har sagt, gaaet saa højt saavel med Indkomst- som med Formueskatten, som jeg mener, det er muligt at gaa, naar man vil have det finansielle Resultat ud deraf, som tilsigtes.

Nu sige nogle ærede Medlemmer — jeg tror det ærede Medlem fra Langland (P. Munch) og vist ogsaa det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds —: Ja, men hvor ville de rige Folk gøre af sig selv? Ville de flytte til Christiania eller til England? Skattenissen flytter jo med i Form af Stats- eller Kommuneskatter. Det er heller ikke saadan at forstaa, at man, hvis man overdriver Formuebeskatningen, derved driver de rige Folk ud af Landet. Som Regel behøve de ikke at forlade Landet, for de kunne i ikke ringe Udstrækning unddrage sig Forhøjelsen. Erfaringerne vise forskellige Steder, at naar en saadan pludselig Forhøjelse indtræder, forstaar man at unddrage sig den. Det er overordentlig vanskeligt at faa fat i den Formue, der ikke er anbragt i fast Ejendom. Papirformuen — det har man erfaringer alle Vegne — unddrager sig forholdsvis let Skatten, og jeg vil ogsaa sige, at den Formue, der er beroende i Varelagere og lignende, har ligeledes mange Midler til at unddrage sig Skatten. Naar Folk nu mene, at de ere ubilligt højt satte